

Sayı: 5443
Tarih: 22.09.2017

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Eğitimde yaşanan sorunların tüm boyutları ile araştırılması, öğrencilerin sürekli değişen eğitim sisteminde yaşadıkları sorunların giderilmesi; eğitim emekçilerine yönelik ihraç, açığa alma, sürgün gibi hukuksuz tüm uygulamaların açığa çıkartılması ve bu sorunların çözülmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci İktüzüğün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

Behçet YILDIRIM

Adıyaman Milletvekili

GEREKÇE ÖZETİ

18 milyona yakın öğrenci, 900 bini aşkın öğretmen, milyonlarca veli ağır sorunların gölgesinde yeni eğitim öğretim yılına başlamıştır. 2017-2018 eğitim-öğretim yılı hukuksuz ihraçlar, açığa almalar, sendikal faaliyetler nedeniyle sürgün edilen öğretmenler, eğitim müfredatına, öğretim kademeleri arasındaki geçiş sistemine yönelik müdahalelerin gölgesinde başlamıştır. Öğrencilerin yarış atı gibi sınavdan sınava koşturması, öğretmenlerin mülakat sınavı ile sözleşmeli istihdam edilerek güvencesiz çalışmaya mahkûm edilmesi vb. sorunlar zaten sorunlu olan eğitimin niteliğinin daha da kötüleşmesine neden olmaktadır.

MEB, yıllardır yaptığı değişikliklerle eğitim sistemini yap-boz tahtasına çevirmiş, son olarak yeni müfredat ve TEOG üzerinden yürütülen tartışmalarda görüldüğü gibi, öğrenci ve velilerin kafasını karıştırmak dışında eğitimde somut ve çözüme dayalı politikalar geliştirmek yerine, eğitimde yaşanan kaosu derinleştirecek adımlar atılmaktadır.

GEREKÇE

Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) ilkokul ve ortaokul düzeyinde 17, lise düzeyinde 24, İHL'lerde 10 olmak üzere toplam 51 ayrı müfredat programı tamamen değiştirmiştir. Yeni müfredatın daha önce 1. 5. ve 9. sınıflardan itibaren uygulanacağı belirtilmiş, ancak daha sonra bütün sınıflarda uygulanacağı açıklanmıştır. Yeni müfredat öğretim programları ve ders kitaplarında doğrudan bilim, felsefe, tarih ve sanat dersleri hedef alınarak "ideolojik ayıklama" yapılmış, başta Fen bilimleri olmak üzere bilim derslerinde ünite ve kazanım sayıları azaltılmış, tarih dersleri olmak başta üzere, pek çok ders iktidarın dünya görüşüne paralel şekilde düzenlenmiştir.

İktidarın siyasi-ideolojik hedeflerine göre hazırlanan, bilimsel inceleme ve değerlendirme olmaksızın, pilot uygulama bile yapılmadan hayata geçirilen yeni müfredat mevcut sorunları daha da derinleştireceği aşikârdır.

İlköğretimden başlayarak üniversiteye kadar, sürekli olarak yapılan sınavlara endekslenmiş bir eğitim sisteminin nitelikli olması mümkün değildir. Eğitim sistemimiz çocuklarımızı ve gençlerimizi bilişsel, duyuşsal ve devinimsel gelişimlerine katkı sunmamakta, sadece yapılacak olan sınavlara hazırlamaktadır. Tamamen sınavlara endeksli bir eğitim sisteminde TEOG'u kaldırılıp, yerine başka bir sınav getirmeye çalışmak veya bir anda sınavları ortadan kaldırmak öğrenci, öğretmen ve velilerin plan, programlarını olumsuz bir şekilde etkilemektedir.

Eğitim politikalarının belirlenmesi, oluşturulması ve uygulanması sürecinde Diyanetin, dini vakıf ve cemaatlerin belirleyiciliği ve etkinliği son yıllarda belirgin bir şekilde artmıştır. Devlet içinde dini cemaatler merkezli yeni oluşumlara zemin hazırlanmaktadır. MEB'in merkezi olarak Diyanet İşleri Başkanlığı, yerelerde ise, İl müftülükleri başta olmak üzere, büyük çoğunluğu dini cemaatlerin uzantısı olan kimi vakıf ve derneklerle çeşitli konu başlıkları altında imzalanan işbirliği protokolleriyle eğitim sistemi tarihte hiç olmadığı kadar büyük bir kuşatma ile karşı karşıya bırakılmıştır. Türkiye'de eğitim sistemi, iktidarın siyasal-ideolojik hedefleri doğrultusunda, çeşitli cemaat ve tarikatlarla işbirliği halinde biçimlendirilmektedir. Eğitimde 4+4+4 düzenlemesiyle daha da belirginleşen bu süreç, eğitim biliminin en temel ilkelerine; laik-bilimsel eğitim anlayışına meydan okurcasına hayata geçirilirken, eğitimde hızla artan dinselleşme uygulamaları eğitim sistemini büyük bir çöküşün eşiğine getirmiş durumdadır.

Türkiye'de okulların fiziki donanım ve altyapı sorunları sürerken fiziki altyapı sorunları en az olan, teknik olarak en donanımlı okulların imam hatibe dönüştürülmesi, siyasi iktidarın kamu okulları arasında siyasi tercihleri üzerinden resmen ayrımcılık yaptığını göstermiştir. AKP hükümeti İmam hatip okullarının sayısını hızla artırmıştır. 4+4+4 öncesinde imam hatip

ortaokullarında okuyan toplam öğrenci sayısı 94 bin 467 iken, 2016-2017 eğitim öğretim yılı sonu itibarıyla 7 kat artarak 651 bin 954 olmuştur. Açık öğretim imam hatip lisesinde okuyan 138 bin 802 öğrenciyle birlikte, İmam Hatip Liselerinde okuyan öğrenci sayısı 784 bin 120'dir. Türkiye'de imam hatip okullarında okuyan toplam öğrenci sayısı Milli Eğitim Bakanlığı'nın ve devletin bütün imkânlarını seferber etmesi sonucunda 1 milyon 436 bin 74'e çıkmıştır. İhtiyacın çok üzerinde imam hatip okulu açılması ne eğitimin niteliğini yükseltmiş, ne de öğrencilerin başarısını arttırmıştır. MEB'in enerjisinin büyük bölümünü eğitimin dinselleşmesine ayırması nedeniyle Türkiye, OECD ülkeleri içinde eğitimin niteliğinde son sıralardadır.

Eğitimde yaşanan dinselleşmeye paralel olarak, özellikle 4+4+4 sonrasında ticarileşme uygulamaları katlanarak artmış, kısa süre içinde özel okulların resmi okullara oranı yüzde 20'lere dayanmıştır. Eğitimde 4+4+4 sonrasında devlete ait ilkokul sayısı yaklaşık 4 bin, devlet okullarına giden öğrenci sayısı ilkokulda 668 bin, ortaokulda 336 bin azalmıştır. Sadece son bir yıl içinde 1.177 gibi rekor sayıda yeni özel okul açılmış ve MEB'in bu durumu "öväünç kaynağı" olarak görmesi, kamusal eğitimin iktidar eliyle nasıl tasfiye edildiğini açıkça göstermektedir. Zorunlu-seçmeli din dersleri, aşırı kalabalık sınıflar, öğretmen yetersizliği, fiziki koşullar gibi pek çok neden birçok velinin özel okullara yönelmesini beraberinde getirmiş, devlet okullarında eğitim bizzat MEB eliyle çökertilme noktasına getirilmiştir. AKP iktidarında eğitimde yaşanan dinselleştirme uygulamalarının da doğrudan etkisiyle özel okul sayısı 10 kat, özel okula giden öğrenci sayısının 12 kat artmış olması tesadüf değildir. Zorunlu-seçmeli din dersleri, aşırı kalabalık sınıflar, öğretmen yetersizliği, fiziki koşullar gibi pek çok neden velilerin ekonomik koşullarını zorlayarak özel okullara yönelmesini beraberinde getirmiştir.

Türkiye'de eğitim sistemi uzun süredir ciddi anlamda alarm verirken, eğitimin temel sorunlarına yönelik çözümsüzlük politikaları ısrarla sürdürölmektedir. Eğitimde önde gelen sorunların çözülememesinin temelinde, eğitimin herkesin eşit koşullarda yararlanması gereken temel bir insan hakkı olarak görölmemesi gelmektedir. Çocukların eğitim hakkından eşit koşullarda yararlanması için hiçbir somut adım atılmazken, çocuk yaşta evlenmeyi özendiren düzenlemeler, çocuk işçiler sorununun sürmesi, okullarda, cemaat yurtlarında ve kurslarda çocuklara yönelik cinsel istismar ve şiddet vakalarının artışı eğitim sisteminde yaşanan önemli sorunlarında olmasına rağmen bu sorunları çözmeye yönelik önemli bir çalışma yapılmamıştır.

Yoksul, emekçi ailelerin çocukları başta olmak üzere, kız çocukları, kırsal kesimde yaşayan çocuklar; eğitim hakkından eşit koşullarda, anadilinde, parasız ve ulaşılabilir olarak yararlanamamaktadır. Bölgesel, cinsel, sınıfsal vb. eşitsizlikler, anadilinde eğitim gibi en temel sorunlar iktidarın çözmek bir yana daha da derinleştirdiğı temel sorunlar olarak eğitim

sisteminin öncelikli gündem maddesi olmayı sürdürmektedir. Eğitim biliminin temel ilkelerinden birisi olan anadilinde eğitim hakkının yıllardır bilinçli olarak resmi dil ile karşı karşıya getirilerek baskılanması ve yasakçı bir tutumla reddedilmesinin acısını tek kelime Türkçe bilmeden okula başlayan çocuklarımız ve öğretmenleri çekmektedir. Okula yeni başlayan çocuklar açısından ekmek gibi, su gibi zorunlu ve temel bir ihtiyaç olan anadilinde eğitim sorununun kalıcı olarak çözülmesi hem anadili Türkçe olmayan çocuklarımızı hem de eğitim sistemini rahatlatacaktır. Bilime ve insanlığın gelişimine açıkça meydan okumak anlamına gelen anadilinde eğitim yasağının kaldırılması ve herkesin eşit koşullarda eğitim alması için gerekli somut adımların hayata geçirilmesidir.

Eğitim sisteminde yıllardır yaşanan ve katlanarak artan sorunlar, MEB'in eğitimin yapısal sorunlarına yönelik somut ve çözüme dayalı politikalar geliştirmek gibi bir amacının olmadığını açıkça göstermektedir. Okullarda yaşanan yoğun dinselleşme ve eğitimi ticarileştirme uygulamaları okulların eğitim yuvası olmaktan uzaklaştırmaktadır.

20 Temmuz 2016 tarihinden sonra inşa edilen OHAL rejimi ile de öğretmenler üzerindeki siyasi baskılar had safhaya ulaşmıştır. Bu süreçte ilgili mevzuat hükümet tarafından yok sayılmış ve eğitim emekçilerinin iş güvencesi fiili olarak ortadan kaldırılmıştır. OHAL KHK'leri ile hakkında hukuki bir süreç başlatılmadan 33.138 eğitim emekçisi ihraç edilmiştir. 2017-2018 eğitim öğretim yılının açılışına sayılı günler kala Kürtlerin yoğunlukta yaşadığı illerde görev yapan 1.200'e yakın muhalif eğitim emekçisi 1990'lı yıllardaki gibi sürgün edilmiştir. Sürgün edilen öğretmenlerin aile bütünlükleri Anayasaya aykırı bir şekilde bozulurken öğrencilerinden de zorla kopartılmışlardır.

Bu temel gerekçeler ile AKP iktidarının neoliberal politikalar ve ideolojik kodları üzerinden eğitim sistemine sürekli olarak müdahale etmesinin eğitim sisteminde neden olduğu sorunların tespit edilmesi öğrenci ve bu sorunların giderilmesi; emekçilerine yönelik her türlü baskı, hukuksuzluk ve hak kayıplarının tüm boyutları ile araştırılması amacı ile bir meclis araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

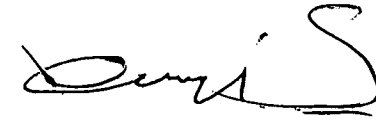

Ahmet YILDIRIM
HDP Muş Milletvekili

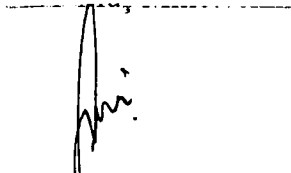

Müslüm DOĞAN
HDP İzmir Milletvekili

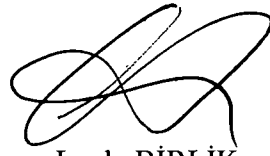

Ali ATALAN
HDP Mardin Milletvekili

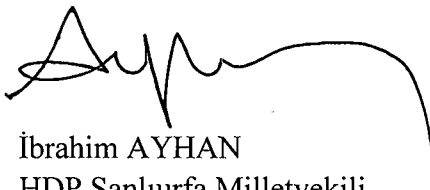

Erol DORA
HDP Mardin Milletvekili

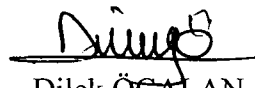

Mithat SANCAR
HDP Mardin Milletvekili

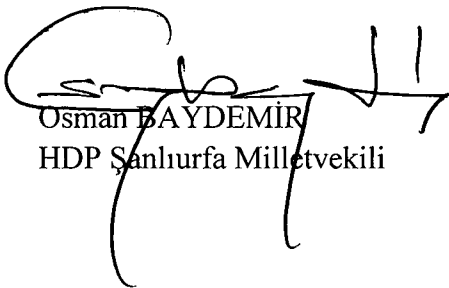

Dengir Mir Mehmet FIRAT
HDP Mersin Milletvekili

Ayca İRMEZ
HDP Şırnak Milletvekili

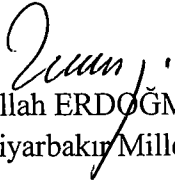

Leyla BİRLİK
HDP Şırnak Milletvekili

İbrahim AYHAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Dilek ÖCALAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Osman BAYDEMİR
HDP Şanlıurfa Milletvekili

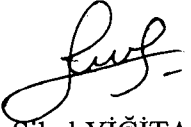

Alican ÖNLÜ
HDP Tunceli Milletvekili

Nimetullah ERDOĞMUŞ
HDP Diyarbakır Milletvekili

Ziya PİR
HDP Diyarbakır Milletvekili

Sibel YİĞİTALP
HDP Diyarbakır Milletvekili

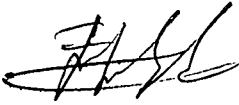
Mahmut TOĞRUL
HDP Gaziantep Milletvekili

Mehmet Emin ADIYAMAN
HDP Iğdır Milletvekili

Celal DOĞAN
HDP İstanbul Milletvekili

Erdal ATAŞ
HDP İstanbul Milletvekili